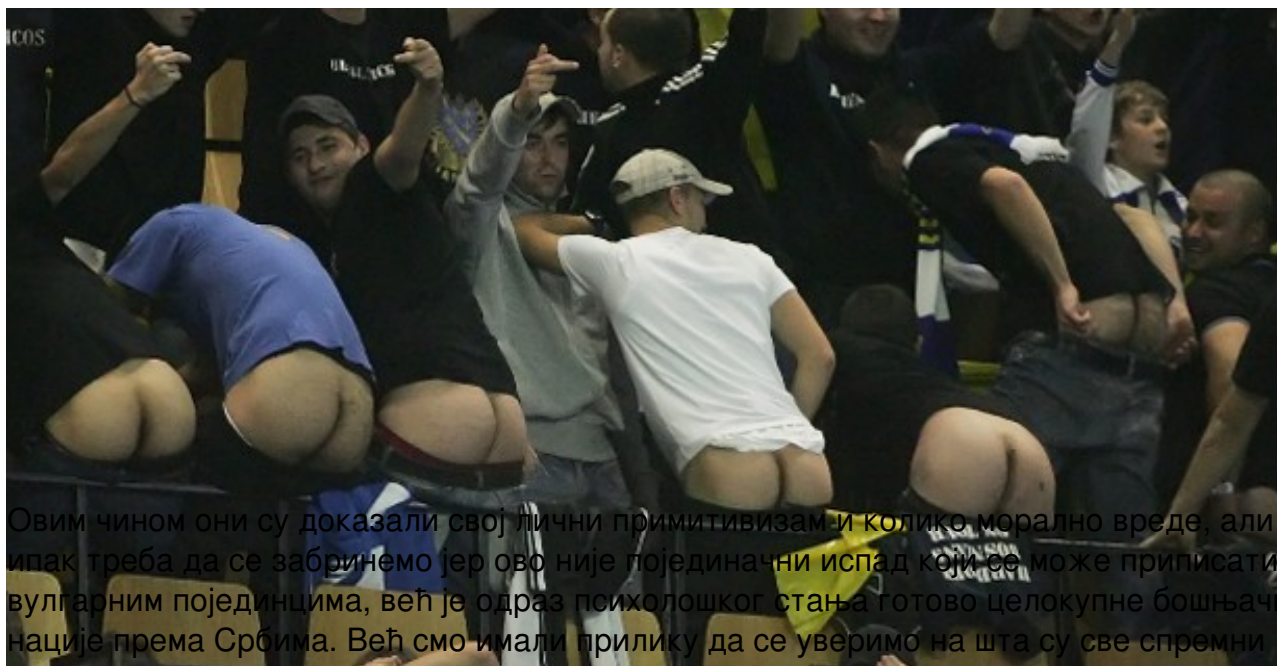

У недељу у Сарајеву, на мечу рукометних репрезентација Србије и БиХ, догодио се срамни скандал који се готово не може ни описати. Наиме, домаћи навијачи или Бошњаци су приликом интонирања државне химне Републике Србије „Боже правде“ показали своје задњице!

Овим чином они су доказали свој лични примитивизам и колико морално вреде, али ми ипак треба да се забринемо јер ово није појединачни испад који се може приписати вулгарним појединцима, већ је одраз психолошког стања готово целокупне бошњачке нације према Србима. Већ смо имали прилику да се уверимо на шта су све спремни навијачи клуба из Новог Пазара када су раширили транспарент на којем се у стиху велича објекат у коме су вршени најмонстроузнији злочини према Србима, вађење органа у тзв. жутој кући. Као изговор не може послужити транспарент навијача фудбалског клуба „Рад“, јер се оваквим поступком величају злочини.

Шта рећи о овом најновијем гнусном испаду бошњачких навијача у Сарајеву? Да ли је то одраз колективне мржње према Србима, или се ради о поремећеној психологији? У сваком случају, овакви испади навијача немају ама баш никакве везе са спортом и спадају у озбиљан друштвено-социолошки проблем. У контексту оваквог скандалозног понашања и мржње према једној нацији – српској, морамо да се позабавимо нашим односом према датом проблему. Да ли ово треба игнорисати и показати да смо ми као нација изнад оваквог пуког простаклука, или треба да одговоримо истом мером када су у питању државни симболи БиХ и симболи националног идентитета Бошњака? Прва импулсивна реакција, што је психолошки сасвим оправдано, наводи нас да исто тако не поштујемо симболе националног идентитета бошњачког народа ма где он био, у Сарајеву или у Новом Пазару. Међутим, народ који држи до своје славне прошлости и који се с разлогом поноси својим националним идентитетом мора прећи преко оваквих вулгарних испада и показати да је изнад моралног талога.

Пише: Слободан Јовановић
среда, 07 новембар 2012 13:02

Овим својим поступком навијачи бошњачке националности су осим крајњег примитивизма показали и нешто друго – много озбиљније, а то је горепоменућа мржња према српској нацији. Чини се да се агресивни импулс у људима најтеже мења и то представља озбиљан друштвени феномен. Али овде има још нечега. Домаћи медији су спремни да готово месецима указују на вандалско понашање српских навијача, док се о испадима навијача из земаља окружења готово ћути.

Најновији скандал наших суседа догодио се када су хрватски хулигани фудбалског клуба „Динамо“ дошли у сукоб са навијачима „Париз Сен Жермена“ и француском полицијом у самом центру Париза. [\[1\]](#) Ово говори о менталном склопу навијача из целог региона којим треба озбиљно да се позабаве психолози и социолози. Али вратимо се међунационалној мржњи коју су испољили навијачи сарајевског рукометног клуба.

Дакле, у питању је једно колективно одношење према српској нацији, што би требало и те како да нас забрине. Ту се није радило о појединачном испаду ментално поремећеног навијача који није социјализован и, самим тим, који није у могућности да поима основне обрасце моралног понашања, већ се радило о читавој групи која је својим простаклуком показала шта мисли о српској нацији. Међутим, Европа, којој сада сви теже, далеко је од идеала хуманости и човечности. Овим поступком навијачи из Сарајева само су показали колико су далеко од тих вредности.

Европеизам наших суседа, или задницом на Боже правде

Пише: Слободан Јовановић
среда, 07 новембар 2012 13:02

